

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 606

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 iulie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 281 din 7 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România	1-4	655. — Hotărâre privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane	5-7
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
643. — Hotărâre privind transferul acțiunilor deținute în numele statului de Ministerul Sănătății la Societatea Comercială „Antibiotice” — S.A. Iași în portofoliul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului	4-5	657. — Hotărâre privind aprobarea participării României la Cea de-a Doua Conferință Mondială a Președinților de Parlamente, în perioada 7-9 septembrie 2005	8
653. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Justiției din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005	5	DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
		387. — Decizie privind numirea doamnei Cătălina Stan în funcția de secretar de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 281

din 7 iunie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România

Ioan Vida — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Aurelia Rusu — procuror
Valentina Bărbățeanu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului

nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, modificată prin Legea nr. 323/2001, excepție ridicată de Wang Lumei în Dosarul nr. 3.292/2004 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Precizează că, la data ridicării excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat fusese deja modificat, în sensul includerii pedepselor inumane sau degradante printre vătămrile la care riscă să

fie supus străinul solicitant al protecției umanitare condiționate în cazul returnării sale în țara de origine. Așa fiind, sub acest aspect, critica autorului excepției este neîntemeiată. Apreciază că art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 nu impune o limitare a cazurilor de acordare a protecției umanitare condiționate numai la acele situații în care riscul de tortură sau tratamente inumane sau degradante are la bază rasa, religia, naționalitatea, opiniile politice, apartenența la un anumit grup social.

La dosar a fost depus punctul de vedere al Oficiului Național pentru Refugiați, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În susținerea acestei cereri, arată că textul de lege criticat e în deplină concordanță cu prevederile constituționale și convenționale invocate de autorul excepției. Menționează că art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 condiționează acordarea unei forme de protecție de dovedirea potențialului de risc de a fi supus torturii sau tratamentelor inumane ori degradante, fără a se face referire la motivele care ar putea genera acest risc.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 3.292/2004, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, modificată prin Legea nr. 323/2001.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Wang Lumei într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat sau a protecției umanitare condiționate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține că art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 este contrar dispozițiilor constituționale ale art. 20 alin. (1) și ale art. 22 alin. (2), precum și prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, consideră că textul criticat este neconstituțional, deoarece limitează cazurile de acordare a protecției umanitare condiționate numai la situațiile în care riscul de tortură sau tratamente inumane sau degradante are la bază unul din motivele definiției Convenției de la Geneva din 1951, și anume rasa, religia, naționalitatea, opiniile politice, apartenența la un anumit grup social. În continuare, precizează că „dispozițiile art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 nu includ în motivele de acordare a protecției umanitare pedepsele inumane sau degradante, diferența între tratamente și pedepse constând în caracterul instituționalizat al actelor din urmă”. Mai arată că, spre deosebire de articolul criticat pentru neconstituționalitate, atât art. 22 alin. (2) din Constituție, cât și art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sunt incidente în toate cazurile existenței riscului de tortură, pedepse sau tratamente inumane sau degradante, indiferent de motive. Apreciază că „dispozițiile art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, prin condiționarea acordării protecției umanitare de dovedirea existenței temerii bine întemeiate de persecuție pentru unul sau mai multe din motivele definiției Convenției de la Geneva din 1951, exclud de la protecție persoanele care, deși nu îndeplinesc condiția temerii bine întemeiate de

persecuție pentru motivele definiției, oferă suficiente motive serioase să se creadă că sunt expuse, în țara de origine, riscului de tortură, pedepse sau tratamente inumane sau degradante pentru alte cauze decât cele de persecuție pentru motivele definiției”. Învederează Curții Constituționale că includerea riscului de pedepse inumane sau degradante ca motiv de acordare a protecției umanitare reprezintă „unul dintre puținele cazuri în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului face un control de convenționalitate a legii interne”. În acest sens, precizează că, „în condițiile în care, cel mai adesea, Curtea Europeană se abține de la a face aprecieri cu privire la dispozițiile legii naționale, caracterul absolut al protecției instituite prin art. 3 din Convenția europeană a drepturilor omului o determină să declare ca neconvențională o lege represivă”. În continuare, autoarea excepției, cetățean chinez, arată în fapt că, întrucât a născut în România un copil provenit dintr-o legătură extraconjugală, riscă la întoarcerea în China să fie supusă la pedepse și tratamente de natura celor prevăzute în Regulamentul privind planificarea natalității, printre care și aplicarea unor măsuri contraceptive inumane, inclusiv sterilizarea forțată. De asemenea, susține că riscă să fie supusă și la traume psihice cauzate de faptul că în China nu va avea dreptul să înregistreze nașterea, „ceea ce va influența întreaga existență a copilului, (...) întrucât acesta va fi considerat non-persoană, neavând nici un drept social-politic”.

Judecătoria Sectorului 4 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că, potrivit art. 11 din Constituție, tratatele ratificate de Parlament fac parte din dreptul intern. Arată că, în continuarea acestui principiu, art. 20 din Constituție prevede că, dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile. Prin urmare, „interpretarea dispozițiilor prevăzute de art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, astfel cum a fost modificată, urmează a se face prin prisma dispozițiilor Convenției de la Geneva din 1951, precum și ale art. 3 din Convenția europeană a drepturilor omului, astfel că nu se aduce atingere prevederilor constituționale ale art. 22 alin. (2) privind pedepsele sau tratamentele inumane sau degradante”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 43/2004, au avut în vedere evoluția la nivel european a conceptului de protecție subsidiară, fapt ce a condus la necesitatea reformulării definiției protecției umanitare condiționate. În aceste condiții, textul normativ criticat transpune dispozițiile art. 22 alin. (2) din Constituție, fiind în deplină concordanță cu acestea. Mai arată că art. 11, coroborat cu art. 20 din Legea fundamentală, statuează faptul că tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern, iar în situația în care există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este

parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile. De aceea, interpretarea articolului criticat se face atât prin prisma reglementărilor Convenției de la Geneva din 1951, cât și ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În consecință, dispozițiile constituționale referitoare la tratatele internaționale privind drepturile fundamentale ale omului sunt pe deplin respectate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă Decizia nr. 151 din 17 aprilie 2003, prin care Curtea Constituțională, referindu-se la excepția de neconstituționalitate a art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, a constatat că acest text este „în deplină concordanță cu prevederile constituționale prin care se consfințește dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, prevăzut de art. 22 din Constituție”. În susținerea punctului său de vedere, Guvernul precizează că „obligațiile ce incumbă unui stat, pe lângă art. 3 din convenție, nu se limitează numai la obligația negativă, aceea de a nu practica tortura și de a nu aplica tratamente inumane și degradante, ci includ și o obligație pozitivă, aceea de a proteja orice persoană aflată sub jurisdicția sa contra unei situații iremediabile de pericol de a fi supusă la rele tratamente, chiar dacă acest risc ar urma să se materializeze în afara teritoriului său”. Apreciază că textul de lege criticat reprezintă tocmai asumarea de către stat a obligației pozitive mai sus menționate, de a oferi o formă de protecție persoanei care, neîndeplinind condițiile pentru acordarea statutului de refugiat, ar fi expusă pericolului ca, în situația în care ar fi returnată în țara de origine, să sufere o vătămare a drepturilor sale, constând în tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante. În ceea ce privește susținerea autorului conform căreia textul criticat limitează cazurile de acordare a protecției umanitare condiționate numai la situațiile în care riscul de tortură sau tratamente inumane sau degradante are la bază numai motive legate de rasă, religie, naționalitate, opinii politice sau apartenența la un anumit grup social, menționează că art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 „condiționează acordarea acestei forme de protecție internațională de dovedirea potențialului risc de a fi supus torturii sau tratamentelor inumane ori degradante, fără a se face nici o referire la motivele care ar putea genera acest risc”. Arată că, urmare modificărilor și completărilor Ordonanței Guvernului nr. 102/2000, aceasta a fost republicată, art. 5 pct. 2 prevăzând, ca motiv de acordare a protecției umanitare condiționate, riscul de a fi supus torturii, tratamentelor sau pedepselor inumane ori degradante.

Avocatul Poporului precizează că, ulterior sesizării Curții Constituționale, Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, cu modificările și completările ulterioare, a fost republicată, art. 5 lit. b) devenind art. 5 pct. 2. Apreciază că stabilirea, prin dispozițiile criticate, a condițiilor în care se poate acorda protecția umanitară condiționată este în deplină concordanță cu prevederile constituționale prin care se garantează dreptul la viață și la integritate fizică și psihică. Astfel, această formă de protecție se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile pentru acordarea statutului de refugiat și cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, riscă să sufere o vătămare a drepturilor sale. Consideră că acest beneficiu acordat de statul român nu

contravine prevederilor art. 22 alin. (2) din Constituție, fiind conforme și cu reglementările internaționale referitoare la statutul și regimul refugiaților.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, conform încheierii de sesizare, prevederile art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 septembrie 2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 323/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 27 iunie 2001. Ulterior sesizării Curții Constituționale, Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004. Ca urmare a renumerotării, art. 5 lit. b) a devenit art. 5 pct. 2, având următorul cuprins: *„Protecția umanitară condiționată se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) și cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, riscă să sufere o vătămare a drepturilor sale, constând în:*

(...)

2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante;“.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 20 și ale art. 22 alin. (2) din Constituție, care au următorul cuprins:

— Art. 20: *„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.“;

— Art. 22 alin. (2): *„Nimeni nu poate fi supus torturii și nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant.“*

De asemenea, autorul excepției invocă, în sprijinul criticii de neconstituționalitate, și dispozițiile art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform căreia *„Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante“.*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate fi reținută critica autorului conform căreia textul supus controlului de constituționalitate ar fi contrar prevederilor art. 22 alin. (2) din Constituție și ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece nu ar cuprinde printre motivele de acordare a protecției umanitare condiționate pedepsele inumane sau degradante. Curtea observă că, în momentul ridicării excepției de neconstituționalitate în fața

Judecătoria Sectorului 4 București, Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 fusese modificată în temeiul art. 1 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 43/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, iar textul de lege criticat stabilește că „*Protecția umanitară condiționată se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) și cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, riscă să sufere o vătămare a drepturilor sale, constând în: (...) 2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante*”. În această nouă redactare, în cuprinsul art. 5 pct. 2 se regăsesc și pedepsele inumane sau degradante, a căror lipsă din text o semnală autorul excepției. Așadar, în actuala redactare, textul de lege este chiar în sensul criticii de neconstituționalitate formulate, astfel că excepția ridicată a rămas fără obiect și urmează să fie respinsă.

Autorul excepției mai susține că textul ce constituie obiectul excepției de neconstituționalitate limitează cazurile de acordare a protecției umanitare condiționate numai la situațiile în care riscul de tortură sau tratamente inumane

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Wang Lumei în Dosarul nr. 3.292/2004 al Judecătoria Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transferul acțiunilor deținute în numele statului de Ministerul Sănătății la Societatea Comercială „Antibiotice” — S.A. Iași în portofoliul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Acțiunile deținute în numele statului la Societatea Comercială „Antibiotice” — S.A. Iași de către Ministerul Sănătății se transferă în portofoliul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului.

Art. 2. — Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului este împuternicită, în numele statului, să exercite toate drepturile și să își asume toate obligațiile care decurg din calitatea de acționar la Societatea Comercială „Antibiotice” — S.A. Iași.

Art. 3. — Transferul acțiunilor se face pe bază de protocol de predare-preluare încheiat între instituțiile

implicate în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de întâi a lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 365/2002 privind transferul pachetului de acțiuni deținut la Societatea Comercială „Antibiotice” — S.A. Iași de către Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, la Ministerul Sănătății și Familiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 22 aprilie 2002, precum

și poziția 2 a literei B „Unități aflate sub autoritatea Ministerului Sănătății” din anexa nr. 2 la Hotărârea Ministerului Sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 25 martie 2005, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Mircea Cintează

Președintele Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului,
Gabriel Ionel Zbîrcea
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 29 iunie 2005.
Nr. 643.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Justiției din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, precum și al art. 21 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Justiției din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, la capitolul 55.01 „Ordine publică și siguranță națională”, cu suma de 11.000 mii lei (RON) — Subvenții de la bugetul

de stat pentru Administrația Națională a Penitenciarelor, la titlul „Cheltuieli materiale și servicii”.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Justiției pe anul 2005.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Monica Luisa Macovei
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 7 iulie 2005.
Nr. 653.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 și 11 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se acordă cetățenia română persoanelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta

hotărâre, care au avut această cetățenie și au solicitat redobândirea ei, cu stabilirea domiciliului în România.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Monica Luisa Macovei
p. Ministrul afacerilor externe,
Lucian Leuștean,
secretar de stat
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

București, 7 iulie 2005.
Nr. 655.

LISTA

persoanelor care solicită redobândirea cetățeniei române, cu stabilirea domiciliului în România

1. BÂTLAN-MURGU RODICA, fiica lui Bâtlan Petrache și Niculina, născută la data de 21 septembrie 1951 în localitatea Constanța, județul Constanța, România, cetățean venezuelean, cu domiciliul actual în municipiul Constanța, str. Oborului nr. 52, bl. L 1, sc. D, ap. 63, jud. Constanța.(15161/2003)
2. CAMPAN MARIA, fiica lui Gulyas Ioan și Balazs Veronica, născută la data de 8 februarie 1927 în localitatea Sînleani, județul Arad, România, cetățean australian, cu domiciliul actual în Arad, str. Iulian Grozescu nr. 2-4, ap. 3, sc. C, jud. Arad.(1631/2002)
3. CĂLDĂRAȘ AURICA, fiica lui Ștefan și Aurica, născută la data de 13 mai 1968 în localitatea Timișoara, județul Timiș, România, apatrid, cu domiciliul actual în localitatea Timișoara, str. Drubeta, nr. 23, jud. Timiș.(3410/2004)
4. CĂLDĂRAȘ AURICA, fiica lui - și Ilonca, născută la data de 19 octombrie 1946 în localitatea Jupani, județul Timiș, România, apatrid, cu domiciliul actual în municipiul Timișoara, str. Drubeta, nr. 23, jud. Timiș.(3412/2004)
5. CĂLDĂRAȘ DANIEL, fiul lui Căldăraș Constantin și Milca, născut la data de 17 iunie 1981 în localitatea Deta, județul Timiș, România, apatrid, cu domiciliul actual în comuna Gătaia, str. Carpați nr. 145, jud. Timiș.(3704/2004)
6. CÎRPACI MONICA, fiica lui Covaci Ioan și Cîrpaci Maria, născută la data de 6 septembrie 1983 în localitatea Timișoara, județul Timiș, România, apatrid, cu domiciliul actual în localitatea Timișoara, str. Loga nr. 47, jud. Timiș.(3723/2004)
7. CÎRPACI TODOR (TEODOR), fiul lui - și Cîrpaci Ana, născut la data de 5 aprilie 1961 în localitatea Gătaia, județul Timiș, România, apatrid, cu domiciliul actual în localitatea Timișoara, str. Piața Crucii nr. 9, jud. Timiș.(3705/2004)
8. COVACI GRAFIAN, fiul lui Covaci Ioan și Cîrpaci Maria, născut la data de 20 iulie 1976 în localitatea Galați, județul Galați, România, apatrid, cu domiciliul actual în localitatea Timișoara, str. 16 Decembrie 1989, nr. 33, jud. Timiș.(4027/2004)

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

9. GALMARD JULIEN, fiul lui Goldman Mania-Zalman și Estera, născut la data de 31 iulie 1925 în localitatea Dorohoi, județul Botoșani, România, cetățean francez, cu domiciliul actual în Franța, 75015 Paris, 35 Quai de Grenelle.(1949/2004)
10. GLAVINAS SUTERIS, fiul lui Glavinas Pandeli și Evanghelia, născut la data de 14 august 1935 în localitatea Slimnița, Grecia, apatrid, cu domiciliul actual în comuna Peștișu Mic, sat Valea Nandrului, nr. 64, jud. Hunedoara.(3438/2004)
11. OPINCARIU IOANA-MARIA, fiica lui Opincariu Ioan și Georgeta-Marina, născută la data de 8 septembrie 1981 în localitatea Oradea, județul Bihor, România, cetățean german, cu domiciliul actual în Germania, 64409 Messel, Kohlweg 3.(1716/2004)
12. POP RĂZVAN, fiul lui Pop Nelu și Despina, născut la data de 12 ianuarie 1980 în localitatea Constanța, județul Constanța, România, cetățean suedez, cu domiciliul actual în Germania, 60323 Frankfurt am Main, Kronberger str. 34.(2132/2004)
13. STANCA ANA, fiica lui - și Stanca Doina, născută la data de 5 iunie 1986 în localitatea Gătaia, județul Timiș, România, apatrid, cu domiciliul actual în localitatea Timișoara, str. Cozia nr. 1, jud. Timiș.(3706/2004)
14. STANCA MARIANA, fiica lui Stanca Petru și Ioșca Eva, născută la data de 18 iulie 1955 în localitatea Constanța, județul Constanța, România, apatrid, cu domiciliul actual în localitatea Timișoara, str. Mendeleev nr. 21, jud. Timiș.(4392/2004)

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea participării României la Cea de-a Doua Conferință Mondială a Președinților de Parlamente, în perioada 7—9 septembrie 2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă participarea delegației României la Cea de-a Doua Conferință Mondială a Președinților de Parlamente, în perioada 7—9 septembrie 2005.

Art. 2. — (1) Cheltuielile determinate de participarea delegației României la activitatea prevăzută la art. 1 se suportă din bugetele aprobate pe anul 2005 Senatului României, Camerei Deputaților și altor instituții sau autorități publice implicate, după caz.

(2) Cazarea delegației României și plata serviciilor aferente se vor efectua, potrivit condițiilor stabilite de către

organizatori și conform contractelor încheiate, prin contul Misiunii Permanente a României la Organizația Națiunilor Unite — New York.

Art. 3. — Misiunea Permanentă a României la Organizația Națiunilor Unite — New York va acorda sprijin de specialitate și logistic instituțiilor publice participante la conferință, pentru derularea corespunzătoare a activităților cuprinse în program.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,

Mihai Răzvan Ungureanu

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 7 iulie 2005.
Nr. 657.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

privind numirea doamnei Cătălina Stan în funcția de secretar de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru

În temeiul prevederilor art. 15 lit. d) și ale art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite următoarea decizie:

Articol unic. — Începând cu data prezentei decizii, doamna Cătălina Stan se numește în funcția de secretar de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Aleodor Marian Frâncu

București, 7 iulie 2005.
Nr. 387.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 044449